

= Velja po pošti: =

Za celo leto naprej 28-
 za pol leta 12-
 za četrto 8-
 za en mesec 2-
 za Nemčijo celoletno 2-
 za ostale inozemstva 26-

= V upravnosti: =

Za celo leto naprej 22-40
 za pol leta 11-20
 za četrto 5-80
 za en mesec 1-90
 S pošiljanjem na dom stane na mesec 2 K. Posamezne 80 10 v.

SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III.
 Kopisi so ne vrata; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona štev. 74.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6.
 Sprejem narocilno, inserate in reklamacije.
 Upravnika telefona štev. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Španija in Portugalska.

Oči Evrope so obrnjene te dni v te dve deželi, kjer je ognjišče revolucionarnega in republikanskega vrenja in gibanja. Na Portugalskem se je začelo: topovi grmijo, na cestah se prelivajo kri in na kraljevi palači vihri zmagovito republikanska zastava. Preteklo ne bo več mnogo časa, ko bodo mali najbrže iste vesti tudi na Španskem. Duh revolucije, ki upa potom uničenja vsega družabnega reda stanje človeške družbe boljšati, živi v ljudskih masah, raste in se širi od juga proti severu; vsa politična evropska konstelacija kaže, da se to gibanje ne bo ustavilo na Španskem in Portugalskem, ampak da bodo valovi tega gibanja tudi Italijo zagrnili. V južnih deželah se nameč v okviru ustave popolnoma nemoteno ustanavljajo republikanske stranke, ki so si na svojo zastavo zapisale odstranitev sedanjih vladnih oblik in propagirajo revolucijo. In tako se stvar popolnoma naravnou dalje razvija.

Vzrok vseh teh pojavov pa je zasepljenost in sovražnost vlade, ki s kruto silo odbija vse krščanske elemente in tako sama pospešuje nemir in nered v državi.

Tako je na Španskem in na Portugalskem. Tako gospodari že vedno nemajno na Španskem Canalejas, ki zbira vse liberalne stranke, da jih pridobi za izpeljavo svojih proticerkevni postav. Vse kaže, da preveva španski dvor ta misel, da se proticerkevna gonja nadaljuje na vsej črti. To je naranost brezmiseln politika, s katero si španski kralj Alfonz sam svoj grob koplje. Ravno tisti elementi, s katerimi se hoče španska vlada na krmilu držati, bodo stesali rakev za špansko kraljestvo. Taka politika odbija vse zmerne in red vzdržujoče elemente v stran in tira kraljestvo v prepad.

Ista igra, kakor na Španskem, se je odigrala ravnokar na Portugalskem. Tam je izročil mladi kralj Manuel kljub vsem svarilom od strani konzervativnih politikov vlogo liberalno-republikansko mislečemu ministru Teixeira. Znano je, da je imel ta mož naj-jože stike in zveze z republikanskimi strankami, med katerimi so možje, ki so pred par leti očeta in brata sedanjega kralja umorili. Ti ljudje so se javno proglašali kot junaki in mučeniki; v

Lizboni in v Oportu so razdeljevali zadnji čas podobe teh morilcev; v najstrupenejših govorih se je od strani republikanske stranke napadal kralj in njegova mati. Posledica take politike je — revolucija.

Kar gospodje liberalni materialisti na katedrih, v komptoarjih, na borzah, v parlamentih in sodnih dvoranah sejejo, to žanjejo revolucionarci na cestah.

Položaj Italije na Jadranskem morju.

Rimska »Tribuna« se v daljšem stavku bavi z zadnjimi vajami italijanske mornarice na Jadranskem morju; njena izvajanja so tako zanimiva tudi za nas, ker kažejo, da naš položaj na Adriji ni tako silno ugoden, kakor se to navadno misli. »Tribuna« piše:

»Vaje so dokazale, da se more italijansko brodovje med Brindisijem in Benetkami prav lahko na odprt morju založiti s premogom. Dokazale so tudi, da se moreta dva oddelka, prihajajoča iz Jonskega morja prav dobro združiti v Adriji in med Brindisijem in Porto Corsini pravočasno zapreti pot sovražni mornarici, ki bi prihajajoča od dalmatinske obale stremila k italijanski. Pa tudi Ancona je s svojimi visoko ležečimi, močnimi utrdbam in s pomočjo podmorskih čolnov v stanju, da odbije bombardiranje napadajoče sovražne mornarice. Dokler kolikor se na Adriji nahaja italijanska mornariška divizija, tako dolgo je vsako obsežnejše izkrcavanje s pomočjo sovražnega brodovja na italijanski obali izključeno. Italijanske vojne ladje pa tudi v tem oziru nadkriljujejo avstrijske, ker prevozijo pot Tarent—Benetke tja in nazaj ne da bi v luki pristale. Zgradba enega ali več zasilnih pristaniš med tem dvojno točkama bi bila priporočati zgolj iz ozirov na prirodne morske nevarnosti, ne pa radi sovražnika. Sicer pa zgodovina uči, da se Italiji ni treba dati strašiti od onih, ki pravijo, da bi bilo treba milijard za podvojitev njene vojne moči na morju in za zgradbo pristanišč. Govori se, da more Avstrija, naslanjajoč se na svoja mornariška opirališča v Pulu, Šibeniku in Kotoru, ki se jim ne more približati nobena sovražna ladja, zlahkoto napasti italijansko vsled dolgega križarenja utrujeno brodovje, kakor nekoč pri Višu; dalje, da more Avstrija posejati

Adrijo s plavajočimi torpedi. Nasproti temu da bi Italija nujno morala imeti mornariško opirališče v Varunu ali Anconi ali pa bi morala podvojiti svoje vojne brodovje. To pa je čisto zgrešeno argumentiranje, kajti že črnogorski Peter I. je pokazal, kako se more prevladati Boko Kotorsko. Kakor hitro se avstrijskemu trgovskemu prometu zapre pot skozi otrantski kanal, bi bila avstrijska mornarica, da se izogne obkolutivu v Pulju, prisiljena začeti pomorsko bitko.«

Tako »Tribuna«. Ta izvajanja niso zanimiva samo z ozirom na italijansko premoč na Jadranskem morju nasprotnam, marveč tudi vsled tega, ker kažejo, da se v Italiji neprestano špekulira v vojnem oziru edinole z ozirom na — Avstrijo. Le naj se sestajajo zavezni ministri, si stiskajo roke in delajo najljubneje poklone: to vse so samo lepo pomalane kulise, za katерimi se grade proti zavezniški državi vojne ladje in utrdbe in delajo vojni načrti. Gre se le za to, da se zasigura premoč in počaka pravi trenotek.

Boji za krono.

Ves položaj na Portugalskem svetu se ni znan. Ne ve se še natančno, ali so zmagali republičani ali ne. Ne ve se tudi natančno, kaj da je s kraljem Manuela, 22 letnim možem in kaj da je z njegovo materjo. Vsa poročila, ki dohajajo s Portugalskega, si tudi nasproujejo, kar ni nič čudnega. Gotovo je le, da divja meščanska vojska na Portugalskem, da gre boj za krono.

Boji v Lizboni.

»Berliner Tagblatt« je dobil včeraj brzojavko, da so se po dvanadstevnem bombardementu udale v Lizboni kralju udane čete in da je proglašena republika. Kralj je pobegnil v Caxias. Vstajo je povzročil 16. pešpolk, ki ga je podpiral neki artiljerijski polk, mornarica in 5000 Lizbončanov. Policia in meščanska garda sta bili po revolucionarjih poraženi. Berolinski »Lokalanzeiger« poroča, da je trajal boj v Lizboni 30 ur in da so v njem zmagali republičani, dasi imajo kralju zveste čete še zasedene najvažnejše točke. Pričakujejo novih bojev. Ob bojih v Lizboni je padlo 200 mrtvih in 450 ranjencev. Boji so trajali v Lizboni tudi včeraj. Revolucionarjem poveljuje general Amata. V Lizboni je stalo revolucionarjem nasproti nad deset kralju

zvestih bataljonov. Revolucionarji so utrdili svoje postojanke, da jih ne preseñejo kralju zvesti vojaki. Puški imajo vstaši 6000, ki so jih zaplenili po vojašnicah. Predvčerajšnem ob 4. uri popoldne so revolucionarji še bombardirali kraljevo palačo, ki je popolnoma porušena. Hud je bil boj med vojaki 18. pešpolka, ki so se razcepili v dva dela. Ubit je bil polkovnik in več častnikov, ostali so prestopili republičnom. Med prebivalstvo so razdelili orožje iz arzenalov. Ker se revolucionarji boje, da pride do novih bojev s kralju zvestimi vojaki, so prekinili vse zvezze z Lizbono.

Proti duhovnikom.

Svoja junaštva so pričeli vstaši s tem, da so se spravili na duhovnike. Enega duhovnika so vtipili, kar je po framazonih načelih menda najzaslužnejše delo.

Nasilstva revolucionarjev v Lizboni.

Ko si je framazoni svojat ohladila svojo kri nad duhovniki, je vdrla v javna poslopja. Kralju večinoma zveste više častnike so pobili ali jih pa prisilili, da so korakali z njimi. Anarhisti so metali bombe na kralju zveste vojake. Boj med kralju vdanimi vojaki in vstaši se je takoj pričel. Bombardement je grozno poškodoval Lizbono.

Samoumor kralju zvestega generala.

Guverner kraljeve palače, general Gorias, je odvedel kralja in kraljico v proti bombam varno klet. Junašča je vodil brambo palače. Ko je zapazil, da ima med vojaki zarotnike, je uvidel, da je kraljeva stvar izgubljena. General Gorias se je poslovil pismeno od kralja in se nato ustrelil. Medtem so vdrli v palačo vstaši, ki so se odkrili, ko so zagledali mrtvo generalovo truplo.

Revolucionarji poraženi v Oportu. — Kralju zvesti vojaki korakajo proti Lizboni.

V Pariz je došlo vladni poročilo, da so bili v Oportu vstaši poraženi in da so kralju zvesti vojaki odkorakali proti Lizboni. Kralju zveste armade se nahajajo že v dolini ob Taju. Ob bojih v Oportu je bilo ranjenih nad 20 oseb. Iz ostalih provinc se poroča, da je prebivalstvo mirno. Tudi po portugalskih kolonijah je prebivalstvo popolnoma mirno.

Boji proti revolucionarji.

Boji so trajali še tudi včeraj. V provinci se zavzema prebivalstvo za monarhijo. Angleži sodijo, da če se je

LISTEK.

Dekle z biseri.

Angloško spisal H. Rider Haggard. — Prevel J. M. (Dalje.)

Domicijan ni udaril, kajti bil je premeten celo v jezi. »Brez dvoma«, si je mislil, »ta lopov vé, kje je sedaj deklica. Morebiti jo je celo sam za-se skril.«

»Oh,« je rekel glasno in ponovil star pregovor, »palica je mati pameti. Dobro, ali jo moreš najti?«

»Gotovo, ako imam dovolj časa. Oni človek, ki more plačati dva tisoč sestercijev za eno sužnjo, ne more tako lahko ostati skrit.«

»Dva tisoč sestercijev!« vzklikne Domicijan. »To je čudovit dogodek. Sužnji, dajte Saturiju obliko nazaj in odidite — pa ne daleč, ker morda samo laže.«

Hišnik je vrgel obliko preko svojih krvavečih ramen in jo s tresoč roko pripel. Nato je povedal ves dogodek na trgu s sužnji in dostavil:

»Oh, gospod, kaj sem hotel storiti? Ti nimaš pri roki dovolj denarja, da bi mogel plačati tako velikansko vsoto.«

»Norec? Kupiti bi jo moral na up in pustiti, da jaz pozneje uredim vso stvar. O, nič ne de, tudi ko bi se Tit zanimal zanjo, bi ga jaz prevaral. Toda nesreča je žal gotova; kaj sedaj?«

»Jutri grem deklico iskat. Poizvedoval bom, kdo je deklico kupil in če doženem, potem seveda mora kupec umreti — drugo bo potem lahko.«

»Dobro; poslušaj me, Saturij; za danes ti prizanesem, bodi pa prepričan, ako se ti tvoj lov ne posreči, boš umrl in muke bodo še hujše, kakor danes. Sedaj pojdi, jutri se posvetujeva dalje. O bogovi, zakaj ste tako trdosrčni z Domicijanom? Moja duša je žalostna, in edino pesniki me sedaj utolažijo. Vzdigni onega Grka iz postelje in ga pošlji k meni. Čital mi bo o srdu Ahilovem, ko so mu ugrabili njegovo Brižeido. Usoda njegova je sedaj moja osoda.«

Tako je ta rimske Ahilej znal družiti svojo surovost in strast s Homerjevo psmi. Dobro je bilo zanj, da ni slišal Saturija, kako je klel in škripal z zobmi, ko si je spiral in obvezoval svoje rane; kako je prisegal pri vseh bogovih, da se maščuje Domicijanu in sicer z baldom za palice.

Domicijan je med tem jokal nad krivicami, ki jih je trpel božanski Ahilej in ni prav nič mislil na plačilo, ki ga čaka za njegove kreposti.

V jutro po velikem zmagoslavnem dnevu je sedel aleksandrijski trgovec Demetrij, ki nam je bil poprej poznan po imenu Caleb, v svojem skladišču, ki ga je bil za svoje blago najel v eni najzivahnejših ulic v Rimu. Bil je sicer še vedno postaven in krepak, vendar je bil danes videti zelo potr. Prejšnji dan se je prerival med množicami, da bi od blizu videl Mirijam. Ko je izvedel, da se sužnji prodajajo že isti večer, prodal je veliko blaga. Vedel je, da bo cena za Mirijam visoka, ker se zanjo zanima tudi Domicijan. Vdeležil se je prodaje, ponudil vse svoje imetje, a ga ni imel dovolj. Kupila jo je ženska, preoblečena, zakrita v obraz, govoreča s ponarejenim glasom, toda Caleb njen stari znanec je pri prvih besedi spoznal, da je bila to Nehušta, četudi si ni mogel razložiti, kako da je ona prišla v Rim.

Da bi Nehušta rada kupila Mirijam, to se mu je zdelo naravno, toda kako je prišla do takih denarjev tukaj v tujini? In pa za koga je kupovala? Samo na enega človeka je mogel misliti — na Marka. Toda on je že poizvedoval po njem in je zvedel, da Marka ni v Rimu. Bil je skoro prepričan, da ga sploh ni več med živimi. Zadnjikrat ga je videl močno ranjenega, po svojih mislih smrtno zadetega — in on je mo-

ral to najbolje vedeti, ker mu je on sam zadal udarec pred starim stolpom v Jeruzalemu. Sicer je res od tam izginil, toda kam naj bi se bil rešil? Ako bi bil živ in zdrav, gotovo bi se bil pokazal pri zmagoslavnem izprevodu.

Kaleb je bil priča, da je ta zakrita ženska — Nehušta — kupila Mirijam, videl je, da je ž njo odšla k blagajni, tam jo je čakal pri vratih.

Toda kakor nam je že znano, odšla je skozi druga vrata na cesto. Ker je te predolgo čakal, zdela se mu je stvar sumljiva, in zato je odšel tudi on na cesto in zazdelo se mu je za hip, da v precejsnji daljavi pred seboj vidi nekaj ljudi. Hitel je preko trga, tekkel po velikih stopnicah navzgor in našel vrhu stopnic uradnika, voditelja dražbe, ki je stal in gledal po široki ulici. Stekel je naprej in jih zopet opazil, ravno ko so izginili skozi vrata v veliko palačo.

Naprej si ni upal, v taki palači so vedno stražniki. To je vedel, da je Mirijam notri, a kdo je njen gospodar, tega ni mogel vedeti. Siliila mu je vendar na dan povsem neverjetna misel, kaj pa bo bil to vendarle Mark!

Doslej ste dve strasti vladali Kalebovo življenje — častilčepnost in ljubezen do Mirijam. Hrepnel je, da postane vladar Judov, in v ta namen se je boril proti Rimljancem, da bi jih izgnali iz Judeje. Vdeležil se je neslavil,

posrečilo kralju in kraljici pobegniti iz Lizbone, monarhija še ni izgubljena, ker nasprotuje vsa provinca republike, ker je zgolj glavno mesto republičansko, dežela pa ne. Če drži vojaštvu v provincah z monarhijo, osvojitev Lizbone ni izključena in je mogoča še nadaljnja meščanska vojska. Tudi dunajska poročila zunanjega ministrstva sodijo, da monarhija še ni izgubljena.

Španci in portugalska revolucija.

Španska posadka v Sevilli je pravljena, da odkoraka na Portugalsko. Kakor smo že poročali, je Španska obvezana, da posreduje ob revoluciji na Portugalskem za monarhijo. Male demonstracije so priredili republičani v Madridu in v Barceloni, ki jih je pa hitro zadušila policija.

Provizorična republikanska vlada.

Vstaši so sestavili začasno ministrstvo. Predsednik je Teofile Braga, ki je brzjavil zunanjim ministrom velenosti, da je na Portugalskem proglašena republika. Začasnemu ministrstvu predseduje voditelj portugalskih svobodomiselcev 67 letni svobodomislec Teofile Braga, ki je poleg tega, da je framazon, še lirik, epik, literarni historik, zgodovinar in časnikar. Zunajne ministrstvo je prevzel Machado, vojno polkovnik Barretto. Ministrstvo javnih del je prevzel A. L. Gomez, mornarice njegov brat, finančni minister je Bazilij Frelles. Braga je izdal oklic na armado in mornarico, v katerem poziva častnike, ki niso bili v zaroti, naj prispejejo zvestobo republike.

Ločitev cerkve od države.

Prva stvar, ki jo po pariških poročilih hoče izpeljati stari svobodomislec Braga, je ločitev cerkve od države, kar je pri tistih lizbonskih vstaših, ki so pričeli revolucijo z umorom duhovnika, nekaj samoobsebi umljivega. Ločitev cerkve od države nameravajo pospešiti, če obdrže v rokah oblast.

Kje se nahaja kralj?

Tega nihče ne zna. Nasprotujejo si vsa poročila o njem. Kakor sodijo na Dunaju, je kralj na varnem, ampak kraljevo bivališče namenoma skrivajo, dokler ne bo padla odločitev. Vsa poročila, kje da se nahaja kralj, si nasprotujejo. Eni trde, da je kralj že v inozemstvu, drugi da se nahaja še na Portugalskem, tretji, da je na varnem v svoji jahti ali na kaki drugi ladji. Kraljica mati je bila pripravljena na revolucijo in je svoje premoženje naložila na Angleškem. Sodi se, da če zmagajo trajno republičani, se nastani portugalska kraljeva rodbina v Londonu. Velevlasti pošiljajo vojne ladje pred Lizbono v varstvo svojih podankov. Pretendent Don Miguel Braganza je izjavil, da se po njegovem mnenju republika na Portugalskem ne bo dolgo držala.

Vsako sredstvo nam bo dobro.

Voditelj španskih radikalcev Leroux je pred 14 dnevi nekemu časni-

no obupnih bojev. Vedno in vedno je zopet stavil v nevarnost svoje življenje, a vselej se ga je smrt ognila. Na srečo je svoje premoženje skril in ga z nadarjenost svojega plemena celo zelo pomnožil in tako je oni človek, prvi v vojski in zboru, sedaj hodil po svetu kot trgovec z blagom iz vzhoda. Tako je zanj izginila vsa slava; imel je denarja dovolj, a miren ni bil, ker vse njegove misli je prevzelo hrepnenje po deklici, s katero se je kot otrok igral in jo že tedaj ljubil, dasi ga ona ni mala.

Celo noč je tavjal Caleb okoli te palače in trpel morda toliko, kakor še nikdar poprej. Končno se je začelo daniti in prikazale so se gručne zaspanih in napol pijanih veseljakov, ki so še majali domov z gostbe, moški zardelih obrazov in ženske razmršenih las. Prihajali so pa tudi drugi ljudje, marljivi državljanji, ki so šli na svoje dnevno delo.

Prvi med njimi so bili cestni potetači, ki so upali, da jim ta dan metla najde kake dragocnosti, ki so jih ljudje v gnječi izgubili pri slavnostnem sprevodu. Dva sta začela pometati bližu tam, kjer je stal Caleb; smerjala sta se mu in ga vprašala, ali je morda spal v cestnem jarku in ali ve, na katero stran mora iti domov. On pa je odgovoril, da čaka, da se odpro vrata te hiše.

»No,« je rekel eden, »potem boš čakal še precej časa, kajti ta hiša ni več srečna. Njen lastnik je mrtev, padel je v vojski in nikdo ne ve, kdo bo njegov dedič.«

»Kako mu je bilo ime?« je vprašal.

»Mark, ljubljenc Neronov, imenovan tudi Fortunat (Srečni).«

Grdo kletev jima je Caleb zabrusil v obraz in odšel.

(Dalje.)

karju, ki ga je intervieval, izjavil, da mora postati Portugalska republika, sledila ji bo Španska. Canalejasa bomo še nekaj časa podpirali, potem pa pričnemo proti njemu boj. Canalejasa bomo strmoglavlili, vladu bo prevzel konservativec Maura, takrat pričnemo z revolucijo. **Vsako sredstvo nam bo dobro: stavke bodo dovedle do barikad.**

Pogozdovanje Krasa na Kranjskem.

Komisija za pogozdovanje Krasa na Kranjskem je za leto 1909. izdala obširno tiskano poročilo, kateremu povzamemo naslednje podatke:

I. Pogozdovanje.

Zaradi snega, ki je ležal skoro do konca meseca marca, se je zakesnilo pogozdovanje razen v Vipavski dolini, kjer so bile podnebne razmere ugodnejše.

Nasajanje je sezalo v drugo polovico meseca maja. Nasadne dobe zadruge ni bilo mogoče okrajšati, ker je bilo število delavcev na posameznih nasadnih objektih tudi leta 1909. še zmerom nezadostno, dasi so se jih bile dovolile višje mezde. Da se je čim prej izvršil ves delovni načrt, je bilo treba, kakor prejšnje leto, toriča zmanjšati, njih število povečati in primerno razdeliti na vsem operacijskem ozemlju. Tako se je ustvarilo deset delovnih ozemelj, katerih vodstvo je bilo poverjeno šestim gozdnim čuvajem pogozdovalne komisije in štirim okrajinim gozdarjem.

Vse pogozdovanje se je izvršilo izključno spomlad in v lastni upravi.

Novi nasadi v letu 1909. ki jih je bilo treba omejiti v prid popravam, so obsegali površino 78,64 hektarjev (proti 104,8 hektarjev prejšnjega leta). Zanje se je porabilo 602.000 sadik, in sicer: 532.000 črnih borov, 4000 smrek, 14.000 jelk in 52.000 jelš (za plazasti svet v Učjaku pri Petelinjah).

Ti nasadi so prazdeljeni na 18 objektov v nastopnih davčnih občinah postojanskega političnega okraja:

Bač	10,49 ha.	84.000 sadik
Gabrč	3,00 "	28.000 "
Ilir. Bistrica	22,50 "	180.000 "
Knežak	3,95 "	14.000 "
Košana	1,20 "	10.000 "
Nanos	14,00 "	96.000 "
Petelinje	6,00 "	52.000 "
Trnje	5,00 "	38.000 "
Volčje	0,50 "	5.000 "
Vrhpolje	12,00 "	95.000 "

Vsi stroški za te nasade znašajo 5734 K 81 h, in sicer stane hektar nasada 72 K 92 h in 1000 sadik 9 K 52 h.

Za popravo nasadov se je porabilo 1.441.200 sadik (proti 1.203.000 sadikam prejšnjega leta), in sicer: 1.264.000 črnih borov, 166.000 smrek, 7200 macesnov, 1000 gladičnih borov in 3000 jelš.

Popravila so porazdeljena na 35 objektov v nastopnih davčnih občinah postojanskega in logaškega političnega okraja:

Postojna	125.500 sadik	
Bač	45.000 "	
Britof	65.000 "	
Famlije	52.000 "	
Trnje	226.000 "	
Gabrč	12.000 "	
Knežak	150.000 "	
Ilirska Bistrica	35.000 "	
Jasen	5.000 "	
Kal	45.000 "	
Koritnice	7.200 "	
Košana	120.000 "	
Narin	65.000 "	
Nanos	68.000 "	
Gorenje Vreme	40.000 "	
Vrhpolje	17.000 "	
Palčje	142.000 "	
Parje	3.000 "	
Petelinje	45.500 "	
Selce	47.000 "	
Sembije	80.000 "	
Volčje	16.000 "	
Begunje	30.000 "	

Za ta popravila se je porabilo 11.802 K 54 h, tako da stane sajenje 1000 sadik 8 K 18 h.

V mesecu saditev v starejših nasadih črnih borov, ki naj bi se s podsaditvijo plemenitejšega lesovja izpremenili v gospodarske gozdne ali pa naj bi se v njih zaredili meševiti gozdi, se je izvršila na površini 11,6 hektarjev. Za to se je porabilo 58.050 sadik, in sicer: 41.000 smrek, 3000 macesnov, 11.600 hrastov, 2150 javorov in 300 gabrov.

Stroški za saditev znašajo 538 K 57 h, torej za hektar 46 K 42 h in za tisoč sadik 9 K 27 h.

Za izvršitev kraškega pogozdovanja v letu 1909. se je torej porabilo vsega skupaj 2.101.250 sadik, in sicer: 1.796.000 črnih borov, 211.000 smrek, 10.200 macesnov, 14.000 jelk, 1000 gladi-

čnih borov, 11.600 hrastov, 2150 javorov, 55.000 jelš in 300 gabrov.

Vsi stroški za pogozditev, izvršene leta 1909., znašajo razen upravnih izdatkov 22.855 K 5 h.

II. Dobava sadik.

2.101.250 gozdnih sadik, ki jih je bilo treba za pogozditev, se je dobilo:

1. Iz državne gozidine drevesnice v Gradišču 1.533.000 in iz drevesnice v Bršljinu 11.000, skupaj torej 1.544.000 sadik proti povračilu za izkop, zavoj in dvoz na južni kolodvor po 1 K za 1000 sadik.

2. Iz lastne drevesnice komisije za pogozdovanje Krasa na Osojnici pri St. Petru se je dobilo 19.600 sadik, in sicer: 14.000 jelk, 4200 hrastov, 300 gabrov in 1100 javorov.

3. Zaradi nezadostne zaloge sadik se je nakupilo iz zasebnih drevesnic 524.000 črnih borov; vrhutega so te drevesnice podarile: 12.000 črnih borov, 1000 gladičnih borov in 650 javorov, torej skupaj 537.650 sadik, ki jih je južna železnica po znatno znižani tarifni ceni dostavila do St. Petra.

III. Poškodbe v nasadih.

Požari. V letu 1909. se je primejilo pet požarov in nasadih na površini 1.1698 ha s škodo v znesku 128 K 28 h.

Zuželke so napravile le tako malo škode.

Škode po divjačini so se dograle tuščam sami pri podsajenih iglastih in listnatih sajenicah.

Glivice. Bojazen, izrečena v poročilu za leto 1908., da bolehalo nekateri kraški nasadi v trnovski občini za prezgodnjim odpadanjem igel, se je izkazala za upravičeno. Da so imele sadike črnih borov izredno rjavu barvo, so utegnile torej poleg lokalne, tako močne pozne slane povzročiti posledice suše iz leta 1908.

Hрастova medna rosa, ki je v prejšnjem letu nastopala le posamezno, se je sedaj splošno opazovala na mladih hrastovih mladičih in naravnemu iz storov; provzročila je, da so se posušili mladi pogonki.

Vremenske nezgodode. Sneg je le neznatno polomil drevje na Osojnici davčne občine Selške ip na Kalu iste davčne občine.

IV. Naredbe za varstvo in negovanje nasadov.

Varnostni zidovi (braniki) in jarki. Za bran proti pašni živini in požarom se je postavljeni v Košani in Neverkah davčne občine košanske suh zid, dolg 248 metrov in visok 1 meter, nadalje na Jelušu, Nad Lozo in na Poganu davčne občine Palčje enak zid, dolg 394 metrov. Oba sta stala 296 K.

Ker ni bilo zadosti stavbnega kamnja, sta se nadalje napravila dva požarna jarka Nad Lozo v davčni občini Palčje in ob železniški progi Postojna-Prestranek. Nadalje sta se napravila varnostna zidova na Mali gori v davčni občini Gorenje Vreme in ob železniški progi St. Peter-Gorenje Ležeče. To popravilo je stalo 197 K 40 h. Iztrebitve požarnih jarkov ob železniških progah Postojna-Prestranek in St. Peter-Gorenje Ležeče, ki ne smejo biti zarašli, je veljala 352 K 50 h. K napravam ob železniški progi je prispevala južna železnica s 50 %.

Trebi se je v Salzerjevem nasadi davčne občine Zagorske in na Stražici in Grabnu davčne občine trnovske.

Užitki. Na Serčijah v davčni občini Stari Sušci in na Košani in Neverkah v davčni občini košanske se je dovolilo posekavati brinjeve grmiče.

Travo v kraških nasadih so kakor lani dobivali prizadeti posestniki, če so se zglasili pri gozdnih čuvajih komis

vu, Damar Maczoh, s pomočjo cerkvenika. Maczoh je potem s svojo ljubimko, neko telegrafistinjo, pobegnil, ter je s prodanim ropom živel zelo sijajno in zapravljivo. Rop je v zvezi tudi z velikim umorom, ki je povzročil pred nekaj meseci veliko razburjenja. V nekem ribniku pri Čenstohovem so našli divan, v katerem je bilo skrito človeško truplo. Sedaj so v truplu spoznali brata meniga Maczoha, pošt. uradnika, ki je bržkone zvedel o činu brata ter ga je ta umoril, da ga ne bi izdal. Ruske oblasti so naprosile avstrijske in pruske, naj pomagajo zasledovati ubeglega meniga.

Iz Pariza v Tokio v enajstih dneh.

Predsednik japonskih železnic baron Hirai se nahaja sedaj v Parizu radi dogovora o osnovi, ki se ima oživotvoriti: direktni vlak iz Pariza v Tokio. Japonska gradi sedaj od Mukdene do koreanske obale železniško progo. Vlak, ki gre iz Pariza, bi po sibirski železnični došel do Mukdene, od tam do Fuzana, kjer bi se ukrcal na trajekt, ki ga prispevje v devetih urah v Simonoseki, zaen dan pa bi dosegel v Tokio. Vožnja bi trajala enajst dni. Koliko bi se prihranilo časa potnikom, ki potujejo sedaj s parniki iz Marseille do Japonske dva meseca.

Stavka v predilnicah na Angleškem. 2. oktobra je ustavilo promet 700 bombažnih predilnic na Angleškem. V tovarnah je uposlenih 140.000 delavcev. Bati se je, da bodo tudi ostale stroke predilnic ustavile delo, vsled česar bo brez posla in kruha nad 600.000 ljudi. Doslej še ni bilo nikjer izgredov. Zastopnik trgovinskega ministrstva posreduje med delodajalcem in delavci.

Prav po rusku. V Varšavi so strajkali uslužbenci poulične železnice. Bilo jih je 600. Policija je sklenila, da prav po rusko konča štrajk. Aretirala je vseh 600 stavkujočih uslužbencev in jih zaprla. Zjutraj in opoldne spremila cel polk stavkujoče uslužbence iz ječe. Vsačega voznika in izpovednika stražijo širje vojaki in morata izpolnjevati svojo službo v senci bajonetov. Zvečer jih zopet vtaknejo v zapor. Tako vozi ob varšavski stavki na poulični železnični 100 voz.

Slavni češki umetnik v Južni Ameriki. Slavni češki umetnik Ivan Kubelík namerava prihodnje leto napraviti umetniško potovanje v Južni Ameriki. Kubelík dobi za 100 koncertov honorar en milijon kron.

Nesreča z avtomobilom. Dne 2. t. mes. se je dva kilometra pred Mürzzuschlagom z vso silo zaletel nek avtomobil v železniško pregrajo, da je odletel po strmem nasipu ter se popolnoma razbil. Voznik avtomobila, tovarnar Henrik Löwinger iz Dunaja, si je nevarno pretresel možgane. Njegov drug trgovec Ignacij Brettmann iz Carigrada si je zlomil nogo ter se sploh tudi drugače poškodoval. Ostale osebe v voznu, dva gospoda in neka dama, so bili le lahko ranjeni.

Bede bosenskih mohamedanskih Izseljencev na Turškem opisuje neki potnik v »Hrv. Dnevniku«. Žive v največji revščini; dela in zaslужa je ondi malo, a kar daje turška vladu starim in bolnim ni dovolj za življeno, a preveč za smrt. Naseljujejo se Bosenci v Skoplju in vse do srbske meje, češ, da si tako Turčija zagotovi zveste podanke na tej vroči zemlji. V mestih so jim že zgradili nekaka človeška bivališča, a zunaj po deželi žive v šotorih in kolibah, takoreč pod milim nebom, zemlja pa je goli kamen. Kaj bo z njimi pozimi? Najslabše krajevne in socialne razmere v Bosni pomenjajo pravi raj nasproti razmeram, v katerih žive ti nesrečniki, zapeljani k lahkomisljeni izselitvi po srbski propagandi, kakor se to v obči priznava.

Trikratna svatba črncev na Dunaju. Na dunajski mednarodni lovski razstavi imajo tudi posebno vas afriških zamorcev, ki so preteklo soboto praznovali trikratno svatbo. Že dalje časa so se črnici pripravljali na to svečanost. Med njimi je vladala vsled tega precejšna razburjenost, kajti trajalo je precej časa, predno so se mogle odstraniti vse zaprake za sklenjenje novih zakonov. Deloma je manjkala snubcem zadostna odkupnina za ženske, in posamezni črni ženini so imeli že po eno ali dve ženi, ki so se v svoji ljubosumnosti upirale z vso silo posvečanemu gospodinjstvu. No, rešilo se je vse povoljno. Končno je bilo za odkupnino denarja dovolj, tudi strasti prvih žen so se pomirile, tako da ni bilo pomembnih slovesnostim ničesar več na potu. Svatje in družice ženinov

in nevest so nudili s petjem in igrami primeren značaj važnemu trenutku ter so tekmovali v boju in plesu novo-poročencem na čast. Slovesnosti so se udeležili vsi prebivalci zamorske vasi ob svitu gorečih bakelj, Dunajčanje pa so se divili navadnam zamorcev, ki so postali za časa svojega bivanja na Dunaju zelo priljubljeni med obiskovalci razstave.

Iz Rima.

Ne vem če ste v Ljubljani kaj bolj slovesno praznovali godinu vsega presvetlega cesarja nego smo ga praznovali mi tukaj v Rimu. Slovesno z zelenjem in draperijami okrašena cerkev sv. Marije varhinja duš (s. Maria dell' Anima) se je proti pol 11. uri začela polniti z najodličnejšim občinstvom avstro-ogrsko in nemške kolonije, pa tudi raznih drugih priateljev Avstrije in našega osivelega vladarja. Zastopane so bile skoro vse narodnosti, ki jih druži slavno habsburško žezlo. Izmed Slovanov: Čehi, Hrvati, Slovaki, Slovenci, dalje v veliki večini Nemci avstrijski in oni iz Nemčije, sploh je bila cela nemška kolonija na nogah, tudi precej Ogr, nekaj Francov, Nizozemcev, Amerikancev, veliko Italijanov, tako da je bila prostorna cerkev navsezadnje takoreč nabito polna.

Sveti mašo je opravil škof Avguštín Schiner iz Milwaukeja v Severni Ameriki. Azistirali smo v koru duhovnik iz Anime z rektorjem, prelatom Lohningerjem na čelu, pri oltarju pa avstrijski germaniki v svojih lepih po celem Rimu in drugod zlasti v slikarskih krogih dobro znanih rdečih talarjih.

Poseben sijaj so slavnosti dajali trije kardinali, ki so bili pri sveti maši navzoči: papežev državni tajnik Merry del Val; prefekt kolegija de Propaganda Fide, kardinal Gotti in kardinal Gaspari; dalje so bili navzoči izmed cerkevnih prelatorjev: mnsgr. De Waal, rektor kolegija v »Camposanto tedesco«; znani starinoslovec in pisatelj povesti iz prvih krščanskih časov, mnsgr. Willems, mnsgr. Jaquemin, mnsgr. Csicsarrek itd.; izmed svetnih dostojanstvenikov oba diplomatska zborna pri Sveti Stolici in na Kvirinalu z obema poslanikoma na čelu, dalje upravnih svet Anime in Camposanta; udeležili so se rektorji raznih cerkevnih zavodov, predstojniki raznih redov in mnogo drugih vernikov.

Pevski zbor oziroma »Scuola Gregoriana«, pod vodstvom msgr. Müllerja, je ta dan dobro pel prekrasno, čudo-vito voljno, nedopovedljivo nežno »Perošijevo mašo« »Missa pontificalis I.« v cis-molu oziroma cis-duru. Ta maša, dobro peta, naredi vselej čudovit utis na poslušavca, čeprav ni kdovek glasbenik. Seveda morajo biti na razpolago čisti, dobrni, visoki tenorji; zakaj deški glasovi so strnjeni v enega, ki seveda ne more iti posebno visoko, zato pa tenor tembolj plava v višavi. Kdor ima dovolj lepih basov in čistih, visokih tenorjev, naj jo poizkusni, ne bo mu vito voljno, nedopovedljivo nežno Pežal, seveda mora biti tudi organist obdarjen vsaj z zmerno spremnostjo.

Taka slavnost človeka v tujini povzdigne, domoljubje z novo silo vzplamti. Sicer je res, da v Avstriji še nismo dosegli tega, kar želimo in nam je ravno po sedanjem vladarju zajetenčeno vsaj v temeljnih državnih postavah; vendar pa če človek to pomisli, ko se mu obzorje odpira in razmere in duha spoznava, ki vlada po drugih državah, potem mora reči, da bi nam, ki smo katoličani in Slovenci, še nikjer tolikšnega kosa kruha ne rezali, kolikoršnega sedaj dobivamo. Zato pa iz tujine vdvišen klic: Živel mogočna Avstrija!

Hribar proti Ploju.

Bivši župan Ivan Hribar je postal »Agr. Tagblatt« z ozirom na izvajanja hofrata Ploja o njegovi nepotrditvi v »Hrv. Korespondencie« daljšo izjavo, v kateri sicer z glace-rokovicami prijema tega čudnega moža, a prijema ga vendar in postavlja njegovo postopanje v ti reči v tisto luč, kakor smo je postavili mi. Očita nam zahrbitnost in glavno krvido na svoji nepotrditvi. Kajti takrat, ko je Ploj stopil v akcijo in začel nrešetariti za Hribarjevim hrptom s Tavčarjem in Trillerjem glede naslednika na županskem stolcu, njegova nepotrditev pri osrednji vladi se nikakor ni bila odločena. Cisto jasno je, da je moralna vlada, kakor hiro je prišel Ploj k dejelnemu pred-

sedniku z vprašanjem, kaj bi vlada potekla h kakemu drugemu članu občinskega sveta, — dobiti vtis, da se hoče Hribarja žrtvovati in da njegova nepotrditev ne bo povzročila nobenega resnega konflikta. Ako je Ploj v tem smislu poročal tudi ministru Haerdtlu, bodi puščeno na stran, a da je tako poročal baron Schwarz, je samoposebi razumljivo. — Tako je torej sedaj z najkompetentnejše strani konstatirano, da Hribarja niso spravili »klerikalci«, maverč da je tu »vrana vran oči izključiva«, dasi pravi pregovor, da se to ne zgodi. Cesar ni zmožna prava vrana, tega je zmožen hofrat žalostne postave . . . Ne moremo drugače nego da ob tej priliki »Savezu Južnih Slave-n« ponovno čestitamo na vrednem predsedniku.

Telefonska in brzoljavna poročila.

MINISTRSKIE KONFERENCE.

Dunaj, 7. oktobra. Danes sta imela ogrski ministrski predsednik Khuen-Hedervary in ogrski finančni minister Lukacs daljši pogovor, nakar je bil ogrski finančni minister sprejet od cesarja v daljši audienci. Nato so imeli daljši pogovor Bienerth, Khuen-Hedervary in oba finančna ministra. Khuen ostane tudi jutri še na Dunaju in bo jutri od cesarja sprejet v audienci. — Včerajšnja skupna konferenca ni imela nikakoga pozitivnega uspeha. Diference o narodnih zahtevah v armadi še niso poravnane in se bode poizkušalo jih poravnati tekom delegacijskih zasedanj.

ŠKOFOVSKIE KONFERENCE.

Dunaj, 7. oktobra. Škofovskie konference se prično 5. novembra in bodo trajale tri dni.

REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM.

Kje je portugalski kralj Manuel?

Gibraltar, 7. oktobra. Jadrnica »Amalija« s kraljico materjo in infantom na krovu je ob 11. uri ponoči priplula v tukajšnjo luko. Baje sta na krovu tudi kraljica udova Marija Pia in kralj Manuel.

Dunaj, 7. oktobra. Iz Londona je ravnokar prišla uradna brzjavka, ki javlja, da je portugalska kraljeva družina opolunoči se izkrcala v Gibraltarju in sicer kralj Manuel, infant Alfonz, kraljica mati, kraljica udova in vojvoda oportski, stric kralja Manuela. Kraljeva rodbina se je na ladiji takoj prepeljala na breg in se v vozu odpeljala v poletni gradič angleškega guvernerja. Ta gradič leži na Punto de Europe.

Španska bo priznala republiko na Portugalskem.

Madrid, 7. oktobra. Ministrski predsednik Canalejas je izjavil v zbornici, da ima španska vlada o dogodkih na Portugalskem nasprotojoča si poročila. Nekatera poročila govore o novih bojih, republika da še ni popolnoma zmaga, če pa prodre, bo španska republika na Portugalskem priznala. Španske ladje so odplute v varstvo španskih podanikov, čete ob meji so doble instrukcije za vse slučaje.

Kraljeve palače pognane v zrak. — Zrte.

Madrid, 7. oktobra. Iz Portugalske prihaja poročilo, da so republičani kraljeve palače pognali v zrak. Aretiranih je na Portugalskem več višjih častnikov in bivši minister Frankovega kabine-Cordello. Pri pocestnih bojih je bil ubit predsednik prejšnje vlade Sonza. Ubila ga je granata, ki je priletela v njegovo hišo.

Pariz, 7. oktobra. Listi poročajo, da je število pri revoluciji usmrtenih oseb več sto.

Porušeni železniški mostovi.

Lisabona, 7. oktobra. Revolucionarji niso porušili samo mostov okoli Lisabone, ampak so porušili tudi železniške mostove v provinci, tako da bo trajalo več dni, celo več tednov, da se bo zopet mogel vršiti reden železniški promet.

Republika po celem Portugalskem zmagovita.

London, 7. oktobra. Republika je že priznana po celi Portugalski, zmagala je tudi v Oportu in v drugih večjih mestih. V Lisaboni je mir. Provizorična vlada je izdala oklic, v katerem pravi, naj bo prebivalstvo mirno in naj bivši dinastiji ohrani dober spomin. Minister za zunanjje zadeve Mahado se z avtomobilom vozi po deželi in opominja prebivalstvo k miru. Tudi na otoku

Madeira je bila proglašena republika z velikim navdušenjem.

London, 7. oktobra. *Zadnje uradne vesti poročajo, da je vsa portugalska armada priznala republiko.*

Samoumor povzročitelja revolucije?

London, 7. oktobra. Tu se širijo vesti Samoumor povzročitelja revolucije? tatarskem admiral Candido izvršil samoumor.

Manifestacije v Braziliji.
Rio de Janeiro, 7. oktobra. Tu so bile velike pocestne manifestacije v prilog novi republike na Portugalskem.

POVELJSTVO XVI. VOJNEGA ZBORA V MOSTARU.

Dunaj, 7. oktobra. Poveljstvo XVI. vojnega zbora, ki se je nedavno presejlo iz Zadra v Dubrovnik, se trajno preseli v Mostar.

NAPETOST MED TURŠKO IN GRŠKO.

Berolin, 7. oktobra. Poroča se iz zanesljivih virov, da je porta izjavila, da pretrga diplomatske zveze z Grško, ako stopi na čelo grški vladni Veniselos.

Atene, 7. oktobra. Ker vlada v vseh atenskih krogih mnenje o bližnji vojni, je odredil vojni minister, da se pokliče razen dveh letnikov rezervistov k jenskim vojaškim vajam, kar je bilo sklenjeno pred nekaj časom, še nadaljnje tri letnike.

KOLERA.

Budimpešta, 7. oktobra. Včeraj je na Ogrskem obolelo na koleri 6 oseb, 2 osebi sta umrli. Iz Zagreba poročajo, da je občina Borovo od kolere vsa okužena. V Borovu je zopet obolelo 10 oseb na koleri, 7 oseb je pa umrlo na koleri.

Zagreb, 7. oktobra. Uradno se razglaša, da je bila kolera na Hrvatško zanesena iz Ogrske.

Usakdo si lahko nabavi ceni 1/2 „Standard Folding“
iz aluminija; kako priročen za plarno za potovanje, ker ga je možno zložiti in dati v malo kaseto.
Trpežna konstrukcija. Cenike in razkazovanje stroja zahtevajte od zaloge Standard Folding Ljubljana, Turški trg 4, II. n.

Kurzi efektor in menjic.
dne 6. oktobra 1910.

Skupna 4% konv. renta, maj—november	9310
Skupna 4% konv. renta, januar—julij	9310
Skupna 4-2% papirna renta, februar—avgust	9690
Skupna 4-2% srebrna renta, april—oktober	95
Avstrijska zlata renta	11525
Avstrijska kronska renta 4%	9310
Avstrijska investic. renta 3 1/2%	8325
Ogrska zlata renta 4% . .	

Sorodnikom, prijateljem in znancem
naznanjam, da je preljubljeni sinko

Stanko Šolar

dne 6. oktobra v 6. letu svoje dobe,
mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bo
v petek dne 7. oktobra na pokopališču
pri Sv. Križu.

Ljubljana, 6. oktobra 1910.

Anton Šolar
čevljarski oče.

Zahvala.

Vsem, ki so mi povodom smrti moje
iskreno ljubljene, nepozabne soproge

Josipine Leeb roj. Indof

izkazali blagodejno tolažeče sočutje,
zlasti vsem onim, ki so spremili draga
rajnico na nje poslednjih poti, se zahvaljujem
iz dna sreca.

Ljubljana, 7. oktobra 1910.

Adolf Leeb.

Meteorologično poročilo.

Višina n. morjem 306,2 m., sred zračni tlak 73,0 mm

ur	Cas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm	Temperatura po Celziju	Vetovi	Nebo	Površina 24 urah v mm
6	9 zveč.	742,6	10,8	sr. vzhod	oblačno	
7	7. zjutr	42,4	10,1	"	p. oblač.	0,3
	2. pop	42,4	11,1	sl. jvzh.	"	

Srednja včerašnja temp. 10,1° norm. 12,0°

TRŽNE CENE.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta 6. oktobra

Pšenica za oktober 1910	10,28
Pšenica za april 1911	10,48
Rž za oktober 1910	7,49
Rž za april 1911	7,80
Oves za april 1910	7,94
Oves za oktober 1910	8,35
Koruza za september 1910	5,55

-Prodajalka-

za pekarno in slaščičarno v Ljubljani se išče. Starost 24 let. Naslov
pove uprava „Slovenca“.

2944

gostilna

„Poličanski“ v Zatičini

z vsemi poslopji, hlevi in vrtom ter z vso
hišno opravo s 1. novembrom 1910, even-
tuelno se tudi celo posestvo proda. Ponudbe
naj se pošlejo do 16. oktobra 1910 na
dr. Karl Slanca, odvetnika v Novem mestu.

2943

strojepisca

Izurjenega popolnoma veščega slovenske in nemške steno-
grafije sprejme takoj odvetniška pisarna.
Neslov v upravnosti lista. Plača po dogovoru.

2945



Avgust Tosti naznanja v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest,
da je njegov oče, star oče, brat, stric, gospod

Ivan Tosti

gostilničar

danes ob pol 8 uri zjutraj po kratki in mučni bolezni, previden s
svetimi zakramenti za umirajoče, v 56. letu, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v nedeljo ob pol 3 uri popoldne iz mrtvašnice de-
želne bolnice na pokopališče k sv. Križu.

V Ljubljani, dne 7. oktobra 1910.

Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev, žganjetičnikov in iz-
kuharjev v Ljubljani naznanja tužno vest, da je njen dolgo-
letni načelnik, gospod

IVAN TOSTI

gostilničar

danes ob 7. uri zjutraj v 55. letu svoje dobe v deželni
bolnici preminul.

Pogreb bude v nedeljo 9. oktobra ob polu 3. uri po-
poldne iz deželne bolnice k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 7. oktobra 1910.

2952

Vinska trgatev!

Restavracija pri Marčanu
na Rimski cesti štev. 19
priredi
v soboto dne 8. oktobra
vinsko trgatev.

Začetek ob 8. uri zvečer,
— Vstopina prosta. —

Točila se bodo različna izvrstna
in pristna vina ter bode skrbljeno
za jako dobro gorko in mrzlo
kuhinjo.

Za obilen obisk se navljudneje priporoča
Andrej Marčan.

2943 Sprejme se takoj za trgovino

dekle - raznašalka

obenem snažilka

poštenega značaja, srednje starosti, krep-
kega zdravja. Ponudbe sprejema „Proda-
jalna Kat. tisk. društva“ (H. Ničman),
Ljubljana, Kopitarjeva ulica, kjer se izvedo
drugi pogoji.

V najem se da

gostilna

„Poličanski“ v Zatičini

z vsemi poslopji, hlevi in vrtom ter z vso
hišno opravo s 1. novembrom 1910, even-
tuelno se tudi celo posestvo proda. Ponudbe
naj se pošlejo do 16. oktobra 1910 na
dr. Karl Slanca, odvetnika v Novem mestu.

2948

strojepisca

Izurjenega popolnoma veščega slovenske in nemške steno-
grafije sprejme takoj odvetniška pisarna.
Neslov v upravnosti lista. Plača po dogovoru.

Le nekaj dni v veliki
dvorani „Uniona“

Od torka 11. do sobote
15. oktobra 1910

Iz lovske razstave na Dunaju.
Nj. Veličanstvo cesar Fran Josip I. na lovnu na divje koze.

The Royal Bio Co.

Modni salon F. JUST-MASCHKE

Ljubljana, Židovska ulica 3.

odlikovan na mednarodni razstavi v Parizu 1. 1910 z zlato kolajno
priporoča svojo bogato zalogu

pariških in dunajskih modelov in klobukov
za dame in deklice po znano nizkih cenah.

Popravila točno in ceno. Zalni klobuki vedno v zalogi.

2953



Deželna zveza gostilničarskih zadrug na Kranjskem
naznanja tužno vest, da je njen načelnik, gospod

IVAN TOSTI

gostilničar v Ljubljani

danes ob 7. uri zjutraj, v 55. letu starosti, v deželni bolnici
preminul.

Pogreb pokojnika bude v nedeljo dne 9. oktobra ob polu 3.
uri popoldne iz deželne bolnice k sv. Križu.

V Ljubljani, dne 7. oktobra 1910.



Odbor I. kranj. tovarne mineralnih
vodá in brezalkoholnih piščak naznanja
vsem članom, odjemalcem i. t. d., da je njen
dolgoletni član in načelnik, gospod

IVAN TOSTI

gostilničar

danes ob pol 8. uri zjutraj po dolgi in mučni
boleznih mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega nepozabnega člena se vrši
v nedeljo, dne 9. t. m. ob pol 3. uri popoldne iz
mrtvašnice deželne bolnice.

Bodi večletnemu požrtvovalnemu zadružnemu
sotrudniku trajen spomin.

Ljubljana, dne 7. oktobra 1910.

2955

Agrarno vprašanje v Bosni.

Ob tej velevažni zadevi, ki pride že v prihodnjem zasedanju sabora na dnevni red, prinaša »Hrvatski Dnevnik« daljšo študijo, iz katere posnemo nekaj glavnih misli.

Pisatelj izvaja, kako potrebno je, da se ta stvar resno in temeljito preteče v saboru. Potem dokazuje, kako bi bil obligaten odkup v marsikaterem oziru poguben za domače ljudstvo. Age bi se deloma užaljeni izselili, deloma bi s svojimi družinami kmalu propadli, kajti denar bi bil kmalu zapravljen, delu pa niso vajeni. Enako bi bilo z mnogimi kmetijpijanci in nesposobnejši, ki bi tekom leta bili zopet ob grunt in se potem v najboljem slučaju udinjali kot najemniki in hlapci, zemljo bi pa zaposedli tujci — Nemci, kakor se je to zgodilo in se še godi na Hrvatskem in v Slavoniji.

Z vzakonjenjem fakultativnega odkupa bi se pa le perpetuiralo sedanji položaj, ki je pa tudi nevzdržen tako za age kakov za kmete. Kmet si ne more v sedanjem stanju nikam pomagati, zemlja ni njegova, zato se pa tudi malo briga za njeno obdelovanje; stori kolikor ravno nujno mora. Da pri tem tudi agi ne rasto rože blagostanja, je na dlani.

Nekaj je torej treba na vsak način storiti, da se kmečki stan postavi na zdrav temelj in celi dežel omogoči naprav in krepak razvoj. Pisatelj priporoča relativno-obligaten odkup.

Bosenski kmetje se namreč dele v dve kategoriji: prvi so od davnih časov posedovali, oziroma uživali zemljo, na kateri še danes žive in tudi predniki sedanjih ag pred turško invazijo v Bosno niso imeli druge pravice, nego pobirati desetino in tlako; drugi kmetje so se pa kasneje priselili in so jim age kot gospodarji zemlje dali posestva v najem, zakup, pod temi in temi pogoji. Jasno je na prvi pogled, izvaja pisatelj, da slednji nimajo istih pravic do zemlje kot prvi. Predlaga torej, naj se za prvo kategorijo uvede relativno-obligaten odkup, t. j. aga mora proti gotovi ceni odstopiti kmetu zemljo: 1. ako kmet to zahteva in 2. ako obstoje zadostna moralna jamstva, da bo kmet tudi obdržal posestvo v svojih rokah kot svoboden, samostojen gospodar. Za drugo kategorijo naj velja fakultativni odkup, in sicer pod istimi pogoji kot za prvo relativno-obligaten, t. j. aga mu more prostovoljno prodati zemljišče le tedaj, ko je kmet trezen, varčen in priden.

Odkup naj bi se izvedel z državnim denarjem, odkupnina pa se kmetu zaračunava kot dolgoletno amortizacijsko posojilo, bodisi brezobrestno, bodisi proti malim obrestim.

Treba pa je današnjim agam in bodočim kmetom še drugače zasigurati obstanek in napredok. Predvsem predlaga pisatelj, da se spremeni eksekutivni zakon in kmetom zajamči eksistenčni minimum, t. j. gotov obseg posestva mora biti varen pred eksekucijo in se ga ne sme prodati niti za davčni, še manj pa za kak drug dolg. (Opozarjam, da je nedavno izboren strokovnjak isto predlagal za Avstrijo v uvodnem članku »Domoljuba«. Ur.) Za varnost upnika naj se uvede zaplemba pridelkov — seveda treba tudi tu pustiti kmetu toliko, kolikor nujno potrebuje za obstanek.

Dalje priporoča pisatelj drakonske postave proti pisanju in strogo izvrševanje iste. Treba tudi primernih policijskih odredov proti razuzdanosti mladine, ki s pisanjem vred strašno uničuje zlasti agovske sinove. V ljudstvu naj se vzbuja ljubezen in zanimanje za gospodarstvo na domači zemlji, najstarejši sin naj se vselej gospodarsko izobrazi, da ostane na očetovem domu. Sola ima tu važno vzgojno in izobraževalno nalogu. Velevažno in koristno je tudi snovanje gospodarskih zadrug in hranilnic, ki so v Bosni pokazale že dozdaj najboljše uspehe ne samo v gospodarskem, marveč tudi v vzgojnem oziru.

Končno predlaga pisatelj, naj se sestavi odbor za vsestransko razpravljanje o tem važnem vprašanju, v katerega naj se pozovejo age in kmetje ter znanstveniki — zlasti pravniki.

Pripominjamo še, da so se za obligatni odkup kmetov v Bosni doslej odločno izrekli le Srbi, ki bi se na ta način seveda najsigurneje iznebili — ali jih vsaj znatno oslabili — narodnih tekmecev: muslimanov in katoliških Hrvatov. Kakor znano, predloži vlada saboru zakonski načrt za fakultativen odkup.

Izdajatelj: Dr. Ignacij Žitnik.

Serravalo
železnato Kina-Vino
Higienična razstava na Dunaju 1900:
Državno odlikovanje in častni diplom z zlati kolajni.
Povzroča slast do jedi, okrepa živce, zboljša kri in je rekonvalcentom in malokrvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.
Izborni okus.
Večkrat odlikovan.
Nad 7000 zdravniških spricaval.
J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Barkovje.

! Ako še niste, !
pošljite naročnino!

Veletrgovina specerijskega blaga in deželnih pridelkov

ANTON KOLENC
CELJE Graška cesta 22.
"Narodni dom"
(v lastnih hišah).

Naznajna, da kupuje vsakovrstne deželne pridelke vsako množino po najvišjih dnevnih cenah, osobito suhe gobe, laneno seje, fižol, kumino, vsakovrstno žito, konopije itd. ter sadje sveže in suho.

Priporočam se gospodom kolegom trgovcem za nakup vedno svežega specerijskega blaga in deželnih pridelkov, ker jamčim za pošteno in dobro postrežbo po najnižjih dnevnih cenah.

Gospodom duhovnikom priporočam vsakovrstne sveče, kadilo in olje za cerkve.

Slavnemu občinstvu zagotavljam točno in solidno postrežbo z vedno svežim blagom po najnižjih cenah. Nadalje premog na cele vozove debel po 1-10, droben po 1-40 K 100 kg na dom postavljen v Celju, drugam po dogovoru.

Pismena naročila se z obratno pošto izvrše.



BERNHARDINEC

čistokrvn, 6 mesecev star, okoli oči črn, po životu bel, z rjavimi lisami, dolgodlak, se proda pri lu. Kranju v St. Nižu pri Veljenju, Stajersko. 2927 3

Za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočano
črno Dalmatinsko vino
najboljše sredstvo 2501 ,RÜC'
4 steklenice (5 kg) franko K 4—
BR. NOVAKOVIC, Ljubljana.

2 učenca

za mizarško obrt sprejme takoj Ivan Kubar, Vižmarje št. 69, pošta Št. Vid nad Ljubljano. 2913 3

Ant. Bajec
cvetlični salon
Pod Trančo št. 2,
poleg čevljar. mostu
Izdeluje šopke, vence, trakove.
Velika zaloga nagrobnih venec. Zunanja naročila točno.
Cene zmerne.
3662 52-1

Modni salon : Ivane Schiller, Sv. Petra cesta, štev. 31.

priporoča (kot bivša mnogoletna uslužbenka klobučnega oddelka Henrika Kenda) lepo in ceno izbiro, damske, dekliške, otroške klobukov, finih modelov in čepic.

: **Zalni klobuki vedno v zalogi.** :
: **Popravila se izvršujejo točno in ceno.** :
2726 8

Najboljše štedilno voščilo za pode

Brezbaruno, rumeno in rujavo za parkete ali polikane na pripravo v škatljah po en, pol in četrti kg ali prosto

ADOLF HAUPTMANN

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in stek. kleja

1443 64

Zima zahteva

gorko odejo, rudeče široke koltre K 6:30, pisane široke koltre K 6:60, klotaste koltre s pisano podlago K 8:80, rožaste flanelaste odeje K 3:80, flanelaste rjuhe K 2—, plahte (koce) po K 2—, 2:50, 3:20, 2:798 ter K 4— i t. d. samo pri

R. MIKLAVČ, Ljubljana,
Stritarjeva ul. 5. Pošilja se tudi po pošti.

GOSTILNA

se vzame v najem ali račun. Ponudbe sprejema upravništvo »Slovenca« pod številko 150. 2885

Tri žlice

železnatega vina lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvornega založnika, vsebujejo množino železa, ki jo mora zavzeti odrasli človek vsak dan, ako njegov organizem potrebuje železa, v nasprotju z drugimi izdelki, ki vsebujejo le tako množino železa, ki se dokazano nahaja v vsakem namiznem vinu, in torej nimajo nikake medicijske vrednosti. Poliliterska steklenica 2 K.

Naznanilo preselitve!

Anton Šarc, Ljubljana, Šelenburgova ul. 5
Anton Šarc, Ljubljana, Knaflova ulica 2

priporoča svojo popolno novo urejeno platna, bombaževine, švicarskih vezenin, doma izdelanega perila za gospe in lastna, gospode. **Opreme za neveste** vzorna šivalnica, pralnica in likalnica je za ogled na razpolago.

Blago znano dobro, cene kar le mogoče najbolj nizke.

Valični mlin v Domžalah I. Bončar, Ljubljana

Centralna pisarna in skladišče: Vegaova ul. 6.

Telefon interurb. št. 129. Telefon interurb. št. 129.

Priporoča pšenično moko izvrsne kakovosti, otroke in druge mleuske izdelke.

Zastopstvo in zaloge v Gorici: Peter Gruden & Komp., Stolni trg 9.